

TĖVIŠKĖS

AIDAI

LIETUVIAI
PASAULYJE

Vakarų spaudą pasiekė „Lietuvių katalikų bažnyčios kronikos“ Nr 77, išleistas Lietuvoje 8. m. gegužės 7 d. Apimtis - 32 puslapiai. Leidinio viršelyje yra pateiktamos šios pagrindinės turinio antraštės: Pagarba Bažnyčios ir Tautos didvyriams; iš teismo salės; pareiškimai ir protestai; kratos ir tardymai; mūsų kaltiniai; žinios iš vyskupijų ir - sovietinėje mokykloje. Vakarų pasiekęs Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos 77-tasis numeris nebuvo ryškus, tai jį perrašė Lietuvos informacijos centras Brooklyne. Iki gegužės 7 d. teroras dar tebeslautė Lietuvoje, ką liudija pateikti dokumentai.

Nr31 (1623) 1988 m. rugpjūčio mėn. 9 d.

XXXIII M E T A I

Melbourne

O DANGAU, PASIPUOŠK!

O Dangau, pasipuošk -

Stai įžengia jau Dievo paties išrinktoji,

Ta, kurios šventas kūnas nepaliettas nė žemės dulkių ir mirtyje sutvėskol

Tai Mergelė Marija Skaisčioji, su siela ir kūnu dangun paimtoji!

Tai Karalienė Dangaus - ir Motina Žemės - vaikų Lietuvos.

Tik padėk mums Tavo taurumu mylėt ir į ateitį šviesią mus veskil

Rašo Prel. P. Butkus MBE



Stai Marija Dangun Paimtoji!

Pro dienų pilkumą ar gyvenimo aląsą gal neįžvelgiam tos didybės ir grožio - ypač šios šventės prasmės. Dangun Paėmimas yra pati seniausia ir iškilmingiausia Dievo Motinos šventė mūsų Bažnyčioje, o ypač Rytų-Ortodoksų Bažnyčiose.

Daug prisiminimų brangių, kaip jaunystė, puošia šią Žolinės šventę, ypač mūsų Tėvyneje. Tai, kas daug amžių buvo vien tikinčiųjų pamaldume ir tradicijoje, nuo 1950 m. popiežiaus Pijaus XII paskelbta kaip tikėjimo tiesa.

Jei visuotina Bažnyčia nuo senų laikų tai tikėjo ir šventė, tai kam dabar ta tiesa Bažnyčios dogmatizuota? Tiesa, tai lyg nieko naujo neprideda prie tikėjimo, bet Marijos Dangun Paėmimas dar primena ir kitas tikėjimo tiesas, kurios šiuo laiku yra labiausiai užmirštos. Didis šių laikų filosofas ir mąstytojas Romano Guardini yra parašęs: „Šių dienų žmogus yra pamiršęs savo vardą. Jis nežino, kad jo vardas yra įrašytas Dievo varde. Bet gyvąjį Dievą pamiršus, negalima

išlaikyti ir savo vardo, savo gyvenimo kelio ir jo prasmės. Tai būtų tas pat, kaip statyti tiltą, bet pašalinti krantus, ant kurių jis turi atsiremti“. Tuo norima išreikšti dar vieną didžiąsą šių laikų blogybę - Amžinojo Gyvenimo užmiršimą.

Ilgą raida daugelį atvedė į šią klaidą: racionalizmas nori viską aprėpti tik savo protu, pozitivizmas ir empirizmas - pasitikėti tik savo pojūčių patirtimi, materializmas gi skelbia, kad viskas, girdi, tik medžiaga ir visai nėra vietos dvasiniam pasauliui.

Materializmas yra ypač šio amžiaus išraiška. Komunizmas jo siekia kaip idealo, o Vakarų pasaulis juo praktiškai gyvena. Kaip rašo C. Senkevičius: „Aukso veršis yra ir mūsų gyvenime“. Mes apsupti vien materialistinio pasaulio. Taip maža rūpescio siela, pomirtiniu gyvenimu. Viskas matuojama tik šiuo laikino gyvenimo žvilgsniu. Materializmo nuvargintas žmogus tapo tik mašina, tik skaičius, tik paprasta medžiaginė gerybė. Kai daugiau nieko nėra, žemėj viskas beprasmiška.

Marijos garbė buvus su siela ir kūnu paimtai į dangų, rodo mūsų paskirtį bei primena nesugriaunamą tiesą apie mūsų kūno prisikėlimą. Kai pagalvoja šių laikų žmogus apie terora, bombų sudraskytus kūnus, koncentracijos stovyklose išniekintas asmenybes, be ženklo sunaikintus aukščiausius Dievo tvarinius, daugelį apima neviltis. Todėl ši tiesa mums liudija, kad ir žiauriausias žmogaus kūno paniekimas žemėje negali sunaikinti žmogaus kūno garbės, kuris prisikels ir susijungs su savo siela bei Dievu. Todėl tegul ši tiesa pakelia ir mūsų širdis bei viltis, kad prieš paniekinti mūsų tautos didvyriai bei karžygiai bus vėl garbėje.

Ši džiaugsminga žinia tai tarsi iškilnių rūbas kuris savyje slepia dar vieną gilų ir didžią tiesą. Jeigu Marija buvo taip išaukštinta, tai ir kiekvienas tikintysis yra pašauktas Marijos pavyzdžiu kovoti su blogiu ir jį nugalėti Kristaus Sakramentų pagalba. Tiesa visais laikais žmogus buvo nuodėmingas, bet anksčiau jis turėjo nuodėmės pajautimą bei sąžinės balsą ir ieškojo atgailos. Nūdienis žmogus yra praradęs kaltės pajautimą ir atgailos dvasia jam svetima sąvoka.

Todėl nenuostabu, kad visuose šių laikų Marijos apsišviškimoose vis ir vis kuone su sąžonomis prašoma atgailos bei maldos, kadangi iš gyvenimo išstumtas, užmirštas ir paniekintas Dievas yra labai įžeistas.

Mus labai džiugina iš Lietuvos atelnančios žinios, kad mūsų tėvynėje atsiranda drąsių, krikščioniška dvasia turtingų asmenybių - naujų tautos vadų.

Nukelta į 4 psl.

Juozas Mikštas

Į dangų palmtai Marijai,
Skaisčiausiai dangaus Lelijai

Į dangų paimta Marija,
Mes Tau pavesdami save,
Daug skausmo ašarų nuriję,
Karštai maldaujame Tave:

Palaimink savo žemę šventą;
Zemelę blaivią Lietuvos,
Kur mūsų kitados gyventa,
Tau guodžiantis be pallovos.

Gražink ten šviesą, dorą brangią.
Trypk pikto blogio pabalasas.
Džiaugsmu nušviesdama padangę,
Sutrypk ir priespaudas visas.

Globok Tu žemę Lietuvos,
Dievotą, laisvą nuo Maskvos...

1988 m. rugpjūtis išleivijoje

Rugpjūtis - katalikiškos spaudos mėnuo Australijoje. Remkime Tėviškės Aidus, skaltyklė, platinkime. Pradėjus antrą pusmetį, dar trečdalis skaitytojų neapsimokėjo prenumeratos. Nedelskime. Kas tik galim - savo auką atsiųskim!

ALK Federacijos Valdyba

Istorija buvo rašoma melu ir krauju

Atviri okupuotos Lietuvos rašytojų balsai

Sio rašinio antraštės žodžiai palmi ne iš kokių nors „išsienį pabėgusių lietuvių nacionalistų propagandinių tauškalų“, kaip iki šiol komunistų rašelsos mus apšaukdavo, bet iš tarybinės spaudos. Taip rašo rašytojas Mykolas Karčiauskas (gimęs 1939m.), komunistų partijos narys nuo 1963 m., poetas, kelių knygų autorius. Jo rašinys „Išmintis, atminimas, valia“, paskelbtas „Literatūra ir menas“ savaitraštyje (Nr. 28, 1988.VII. 9). Štai keletas ištraukų: „Kur be eitum, bevažiuotum, sutiksi žmonių, grįžusių iš Sibiro, tarybinų lagerių. Skaudūs ir trumpi prisiminimai. Tik atminimas gilus. Ir vis prasiveržia - už ką? Kaip gyvuliūs: Sutryptas žmoniškumas, motinystės šventi jausmai. Kelyje į tremtį nu motinos išplėšę sergantį kūdikelį ir išmetę leisgyvi į pagelzkelio sąvartyną...Dar gyva, sunkiai alsuojanti...Išspjovė Rafaelo drobės skyles...O ką ištvėrė žmonės, atplėsti nuo žemės, papročių, kalbos? Kas parašys jų gyvenimo istoriją? Dabar jau rečiau išgirstame, kad tai tarybinio gyvenimo juodinimas, šviesių idealų šmelzimas. O pabėgę į užsienį? Stalinizmo pabūgę žmonės? Ar visi jie priešai? Apgauti užsienio propagandos? Ar balsos tikrovės? Istorija buvo rašyta melu ir krauju“.

„Septynmetėje mokykloje, atsivertę lietuvių kalbos vadovėlių, skaitėme: „Draugas Stalinas moko...“ Neigudusiom rankom rašėm ant lentos sakinį: „Mes ne vergai - vergai - ne mes“. O pro šalį dardėjo vežimai, kuriuose ant ryšulių sėdėjo kalmo žmonės, kaimynai iš palaukių. Ašaros jau buvo paliktos gimtame kieme, atsiveikinant su kaimynais, gyvuliais, sodo obelimi, palangių darželiais...Kelintą jau kartą ėjo Lietuva pro Rūpintojėlių skausmingus veidus į tremtį, į kalėjimus: Be teismo, be pasigailėjimo liejosi kraujas. Kelintą kartą vėl sutrypti takai dorybės, žmoniškumas, tėvynės mellė, papročiai, vienybė, vadinasi, ir valstybė, lyg kazokų arkliais sutrypti lietuvių sukilėlių kapai“.

Tai kiek gi bolševikų okupacijos metais buvo ištremta Lietuvos gyventojų? Bandėme skaičiuoti išsivijoje. Apytikriai. O dabar bando atsekti aukų skaičių patys sovietiniai mokslininkai, istorikai. Jiems jau prieinami kal kurie archyvai. Deja, ne visi, taigi ir duomenys nepilni.

Dėmesio vertas partinės istorikės bel daktarės profesorės Vandos Kašauskienės (gim. 1934 m., kompartijos narė nuo 1959 m.)

Bronius Kviklyš
Mūsų specialus bendradarbis
Čikagoje

ilgokas rašinys „Prieštarinai istorijos puslapiai“ (Tiesa, Nr 156, 88.VII.5). Ji rašo, kad „baudžiamųjų operacijų prieš antitarybinį ginkluotą pagrindį buvo imtasi tuojau pat. Jas vykdė VRLK (NKVD) kariuomenė ir milicija. Ypač aktyvus buvo P. Vetrovas, anksčiau vykdęs masines represijas prieš Krymo totorius, čekėnus ir ingušus. Jam talkinę 7000 strybų.“

Toliau autorė rašo, kad nepraėjus nė metams „nuo respublikos išvadavimo, buvo panaudota nepaprasta priemonė - gyventojų trėmimas administracine tvarka, be teismo. Buvo deportuoti (1945m.) 5479 žmonės (1504 šeimos). 1946 m. - 2082 žmonės (501 šeima)“. Didžiausi trėmimai buvo vykdomi kolchozų steigimo metu: 1948.V.22-27 iš respublikos buvo ištremti 39.482 žmonės (11.233 šeimos). Nuo trėmimo pasislėpė 1200 šeimų“. Tačiau uolūs operacijos vykdytojai jų vietoje vežė „rezervines“ šeimas arba šiaip jau naujai parenkamus, kad būtų „išpildytas išvežimo planas“.

Bet eikime toliau. 1949 m. buvo išvežti 32.735 žmonės (9633 šeimos), 1951 m. - 20.357 žmonės (5139 šeimos), 1952 m. - 2934 žmonės (526 šeimos)...Šiuo metu turimais duomenimis 1945-1952 m. be juridinio pagrindo iš Lietuvos ištremta 108.362 žmonės. Duomenys, kaip matome, nepilni, juose yra daug „krvinių dėmių“, nes ir ta pati V. Kašauskienė pastebi: „Partijos istorijos instituto archyve yra daugelii istorikų žinomas 1959.IV.9 d. A. Sniečkaus pasirašytas raštas TSKP Centro Komitetui dėl Stalino kulto padarinių likvidavimo respublikoje. Jame nurodoma, kad liaudies priešui Berijal vadovaujant, buvo represuoti daugiau kaip 200.000 asmenų arba 8 procentai Lietuvos gyventojų“.

Gal netolimas laikas, kai bus atverti ir kiti archyvai. Tada ir aukų skaičius gerokai padidės.

Okupuotoje Lietuvoje dabar visi, komunistai ir nekomunistai sutaria, kad turi būti pastatytas paminklas Stalino aukoms. Bet čia nuomonės kiek išsiskiria. Stalinistų liekanos teigia, kad reikia pirmiausia pastatyti paminklą nužudytiems komunistų partijos nariams, kiti, kad - visiems tremtiniais; dar kiti, kad atskirus paminklus vieniems ir kitiems. Spaudoje vyksta diskusijos, koks

turėtų būti tas paminklas.

Rašinio pradžioje mūsų cituotas M. Karčiauskas siūlo: „Tai pastatykim paminklą tautos kančių atminimui. Pastatykim paminklą iš Lietuvos laukuose surinktų akmenų, lyg nekaltų žmonių suakmenėjusių ašarų, puoselėdami meilę Tėvynei, žmogui. Turi būti tokia vieta, kur mes atėję nusilenktume žmonėms, kritusiems nuo represijų, iškentusiems Sibirą, pažeminimus ir niekinimą. Mes ne vergai, vergai - ne mes“.

Labai originalų ir mūsų dėmesio vertą paminklo projektą siūlo Vytautas Landsbergis („Gimtasis kraštas“ Nr 28, 88.VII.13): „Rašoma apie paminklą stalinizmo aukoms. Žmonės renka lešas. Noriu pasiūlyti projektą. Tegul tai bus vagonas, vadinamas gyvulinis, su kryžmai užkaltomis durimis ir mažyčiu langeliu pastogėj, kuris savo ruožtu būtų užkaltas (kaip kadaise kelionės tarpnyje iki Minsko, o dažnai ir Uralo) ir dar apraizgytas spygliuotomis vielomis. Viena kita kabalojanti nuo stogo spygliuota viela sudarytų papildomą plastinį kontrastą uždarami, neva taisyklingai vagono masei. Ant vagono sienų iš tolo matyti stambūs skaičiai: 1941, 1948, 1949, o gal dar kokie patikslinimai. (Ar tilptų šimtai tūkstančių vardų?). Vagonas stovi ant trumpos tikrų bėgių atkarpos, kuri neveda niekur. Paminklo vieta - Vilniaus geležinkelio stoties aikštė, kur iki XX partijos suvažiavimo rietosjo tėvo, vado ir mokytojo monumentas, laikydamas kairęj rankoj ant užpakalio susuktą cementinį popierį. Šio projekto privalumas - paminklas būtų paprastas, raiškus, nesunkiai įgyvendinamas...Gal dar pavyktų rasti autentišką vagoną - iš tų pačių - turėtume ir išsaugotą ainiams pamokantį muziejaus eksponatą“.

„Der Spiegel“ (Nr.27.VII.3) rašo, kad Gudijoje, Minsko srityje, pradėti atkasinėti masiniai nužudytųjų kapai, kuriuose buvusios palaidotos 1937 - 1940 m. Stalino aukos. Tiksliau vietovė nenurodyta. Gal būt tai yra Cervenės kapynynas, kur nužudyta bei palaidota ir kellasdešimt lietuvių. Bet Sovietijoje yra daugybė kitų masinių kapų, kur palaidota daugybė lietuvių. Taip Klaipėdoj leidžiamas „Lietuvos jūreivis“, atspausdinęs ruso Igarkeičio R. Gorčiakovo laišką iš Igarokos, kur jis aptikęs lietuvių kapus. Vien 1948 m. liepos mėnesį Igarokoje žuvo 48 lietuviai.

Prof. dr. Jonas Zdanys yra paskirtas amerikiečių Yale universiteto prezidento asistentu-paėėjėju. Jis yra gimęs Amerikoje, kur baigė aukštuosius mokslus, išgydamas literatūros daktarata. Nuo pat jaunystės gyval reiškiiasi lietuviu kultūriname ir visuomeniniame gyvenime. Yra išleidęs savo eileraščių knygą.

Published by Vincas Zemaitis
17 McMillan St. Clayton. Vic. 3169
President of the Lithuanian Catholic
Federation

Ivykliai

Canberra. Federalinė Darbo partijos valdžia rugsejo 3 d. pateiks balsuotojams priimti 4 klausimų referendumą ir jo propagandai skiria net \$3 milijonus. Opozicijoj esanti Liberalų partija planuoja vyriausybę patraukti į Aukščiausią Teismą, kad sulaukytų vyriausybę nuo tų \$3 milijonų referendumo vienašališkos propagandos.

Canberra. Tautinės partijos federalinė konferencija vyko praėjusią savaitę, kuri atmetė pasiūlymą susijungti su Liberalų partija.

Melbournas. Spaudos pranešimu gripo epidemija susargdino apie 20% žmonių ir Darbdavių federacija praneša, kad dėl gripo daugiau negu du trečdaliai Viktorijos kompanijų yra pallestos, nes susirgę gripu neateina į tarnybą. Gripas palietė ir mokyklas, vienoje Viktorijos mokykloje net 78% mokytojų sirgo, į mokyklą neateidami išsė savaitę, toje mokykloje sirgo pusė mokinių.

Canberra. Namų statybos pramonės sąjunga skelbia, kad vidutiniškai šeimai reikalinga turėti \$40,000 metinių pajamų, kad įstengtų užpirti namą, kuris kainuoja virš \$94,000.

Irako-Irano karo baigimo taikos derybos vyksta gana sunkiai, ieškant kompromisų. Irano sąlygos karo veiksmus sustabdyti tuojau pat, kad Irakas pasitrauktų iš užimtos Irano teritorijos ir pasikeistų karo belaisviais, o taikos derybos vyktų tarp ekspertų. Irakas reikalauja, kad abejų kariaujančių kraštų atstovai tartųsi veidas į veidą, susėdę prie taikos derybų stalo, tačiau Iranas nenori taip kalbėtis su savo priešu.

Maskvos reformos yra rizikingas biznis, -rašo „The Age“ savo vedamojuj. Sovietų Sąjungą sudaro 15 respublikų ir daugiau negu 100 skirtingų tautinių grupių, tačiau Rusija viespatauja visam politiniam gyvenimui, bet jos prieaughis mažėja. Pabaltijo respublikos, Ukraina, Kazachstanas kelia Maskvai didelį rūpestį, o nepaprastai nepakankama sovietinė ekonomija ar tik neveda Sovietų imperiją į neišvengiamą iširimą?

Maskva. Reuterio žinių agentūra praneša, kad Sovietų Sąjungos Aukščiausiasis prezidentas išleido įsakymą, kad gatvių demonstracijų organizatoriai valdžiai iš anksto prieš 10 dienų praneštų, pradedant nuo Pabaltijo valstybių iki Armenijos; kartu skelbia, kad Lietuvos ir Estijos kitaminčių demonstracijų dalyviai nebus automatiškai areštuojami, bet kartais dar bus demonstrantai areštuojami ir baudžiami kalėjimu.

„The Weekend Australian“ rašo, kad Australijoj pigus benzinas liks retas praėjusios savaitės ir pradedant sekančius metus nenumatomas benzino atpigimas. Dvi didžiosios Australijos alyvos kompanijos Caltex ir Mobil praneša, kad truputi atpiginti galės tik paskiri garažai dėl tarpusavio konkurencijos, bet didelio masto pristatytojai nuolaidų nebedarys.

T E V I S K E S A I D A I
18 Henry St. Kensington. Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDZIA AUSTRALIJOJ LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius kun. Dr. P. Daukyns. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu.

Prenumeratos kaina metams \$25, Kituose kraštuose \$30, Atskiras numeris .50c Skelbimai už skilties vieną cm - \$1.50 c. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožūra.

TEVIŠKĖS AIDAI

Nauja schizma

(Tęsinys)

Rašo L.Tulaba

Zolinių šventė

Gražiausias žmogaus jausmas - meilė - išsakomas gėlėmis. Tai gali būti ir grožio pasiilgimo išraiška. Poetas Vienažindis dainavo: „Kaip gi gražus, gražus rūtelių darželis“. Malroniui mylimoji šalis Lietuva, kur rausta žemčiūgai, kur rūtos žaliuoja. Jam toli Tėvynė nuo Keturių kantonų ežero, jo mintys vėl skrenda į ten, kur palangėmis stiebias sužiūrę žemčiūgų žiedai, kur raudonmargę kreipia kepurę jurginų pulkai. Ten, kur sesutės rūta dabina kasas nuo mažens. Geles yra gamtos šypsena, todėl ir žemės grožis stipriausiai pasireiškia gėlėse. Tad neveltui lietuviai Marijos dangun emimo šventę iš seno vadina Zoline. Išreikšdami savo meilę Dievo Motinai Marijai, į bažnyčią atsinešdavo šventinti laukų ir darželių geles, įvairias vaistazoles, kad jos pašvęstos būtų naudingos sveikiems ir ligoniams, žmonėms ir gyvuliams, kad naudojamos Dievo vardu būtų apsauga nuo visokių ligų ir nelaimių.

*Sūnaus galia į dangų palmtoji,
Valdove mūsų neramlių širdžių,
Tyra prieš Dievo veidą atsistoji
priimt vainiką dvylikos žvaigždžių.*

Svenčiausias Marijos Dangun emimo šventėje iškyta šv. Jono evangelisto vizijų didysis ženklas danguje: saule apsirengusi Moteris ir jos kovos siautėjant piktosioms dvasioms. Ta saule apsisiautusi Moteris mums primena Dievo Motiną Mariją, kai slibinui - piktosioms dvasioms nepasisekus ofenzyvai prieš Mariją, jis nuėjo kariauti su kitais jos vaikais, kurie laiko Dievo įsakymus ir turi Jezaus Kristaus liudijimą. Cia kalbama apie Bažnyčią, esančią žemėje bet kuriais laikais. Pagrindinis Bažnyčios bruožas yra Dievo buvimas kartu su žmonėmis. Marija pirmoji susijungė su Dievu, nes Jis tapo žmogumi jos išciuse. Tad Marija yra pradžia visos Bažnyčios.

*Dangaus garbėj - su siela ir su kūnu
Svietl varsom saulėtekio spalvų,
O žemėj Tavo dukterys ir sūnūs
Zieduos ieško pėdsakų Tavų.*

Gal niekur kitur tokia nedideliame žemės plote nėra tiek garsių Marijos šventovių ir stebuklingų Jos paveikslų, kiek Lietuvoje. Marijos vardą turi tūkstančiai lietuvių. Jos metinės šventės ir šiandieną bolševikų sprespaudoje esą lietuviai švenčia ir lanko stebuklingas savo krašto Marijos šventoves. Per Zolinę bažnyčios Lietuvoje yra išpuošiamos žalumynais.

Kai Marija buvo paimta į dangų, jos karste buvo rasta kvepiančių gėlių. Marija savo vargais ir skausmais panaši į lietuvio kasdieninius išgyvenimus. Ji lietuviams artima, sava ir kartu galinga.

P D

Pats arkiv. M. Lefebvre pradžioje bandė prašyti audiencijos pas popiežių Paulių VI. Tačiau tam buvo priešingas tuometinis Vatikano Valstybės sekretorius kardinolas Villot. Popiežius tada nesiteikė audienciją suteikti ir asmeniškai išklausti M.Lefebvre priekaištus ir prašymus. Centrinės Europos ir anglosaksinių kraštų vyskupai paskubomis ir beatodairiškai stengėsi prarasti liturginę reformą. Lotynų kalba buvo pašalinta ir net uždrausta vartoti liturgijoje, nors tai prieštaravo popiežiaus Jono XXIII dekretui, kuriuo lotynų kalba buvo paskelbta kaip oficiali Bažnyčios kalba. Pradėta spausdinti įvairiomis kalbomis nauji mišiolai bei šv. Ritų Kongregacijos aprobavimai. Kai kurių kraštų mišiolai Kongregacijos buvo uždrausti, nes neatitiko Liturgines Vatikano komisijos normoms ir net nesiderino su tikėjimo tiesomis, ypač kas liečia Eucharistiją. Kunigų Kongregacija pakartotinai atmetė įvairių kraštų vyskupų paruoštus katekizmus.

Visa tai rodo, kad arkiv. Lefebvre nepagrįstai priekaištavo Romos Kūrijai, esą ji toleruoja skleidžiamas tikėjimo klaidas. Jis pats pradėjo priešintis šv.Sosto patvarkymams. Atsisake priimti

naują sv.Mišių ritą. Ir toliau laikėsi Tridentinio rito. Tikėdamasis gauti leidimą laikytis Tridentinio rito, įsteigė Pijaus X religinę bendriją-vienuoliją. Deja, negavo nei vienuolijos patvirtinimo, nei leidimo prisilaikyti Tridentinį ritą. Kardinolo Silvio Oddi šiomis dienomis padarytu pareiškimu, jei būtų gavęs savo vienuolijai patvirtinimą ir leidimą laikyti Pijaus V patvirtintą sv. Mišių tekstą bei ritą, greičiausiai schizmos būtų buvę išvengta. Nežinau kodėl popiežius Paulius VI manė, jog „non expedit“ nepravartu leisti Lefebvre ir jo pasekėjams laikyti sv.Mišias Tridentiniu ritu. Ir rašantysis šias eilutes buvo prašęs Jo Sventenybę leisti Lefebvre vienuolijai laikytis senojo rito ir gavo atsakymą „non expedit“. Greičiausiai buvo įtaigojamas laikytis griežtos linijos Prancūzijos, Anglijos ir kitų kraštų vyskupų. Kaip liudija Jean Guilton savo knygoje „Dialoghi con Paolo VI“ (Milanas,1967). Jo Sventenybė buvo nusistatęs ne tik suspenduoti neklausnų arkivyskupą, bet tiesiog jį ekskomunikuoti.Tik Jean Guilton maldaujamas, susilaikė nuo ekskomunikos.

Kai arkiv. M. Lefebvre tapo

Vilniaus vyskupas Julijonas Steponavičius



Si nuotrauka padaryta vyskupui švenčiant 75 metų amžiaus sukaktį 1986 metais.

Vyskupu konsekruotas 1955. V. 22, bet po trijų metų okupacines valdžios buvo suimtas ir ištremtas į Lietuvos užkampį - į Zagarę. Okupacinė valdžia jį prievartavo ir vertė atsistatydinti iš vyskupo pareigų, tačiau jis nepalūžo ir stropiai vykdė savo vyskupiškas pareigas. Vyskupas sake, kad jis privalo „kelti tikinčiųjų ir kunigų religinį gyvenimą, o ne stabdyti ir griauti jį“. Okupantas tik vieną kartą jam leido sugrįžti į Vilnių, jam minint savo vyskupavimo 25-ąsias metines. Sukakties proga popiežius Jonas Paulius II jam atsiuntė savo pasveikinimą ir ypatingą palaiminimą.

Pernai, 1987 m. liepos mėnesį, daugiau kaip 100 JAV Atstovų rūmų narių parašė į Maskvą prašymą sovietų valdžiai, kad leistų sugrįžti vyskupui į Vilnių ir eiti savo pareigas. Užsienio spaudoje vysk. J. Steponavičius dažnai minimas sakant, kad jis yra popiežiaus paskirtas kardinolu „in pectore“ (širdyje).

suspenduotas, kai kurie jo įsteigtos seminarijos auklėtiniai paliko Ekone ir kreipėsi į Studijų (Auklėjimo) Kongregaciją, vadovaujamą tuo metu kardinolo J. M. Garonne, kad galėtų ruoštis kunigystei kurioje nors iš Romoje veikiančių popiežiškų Kolegijų. Buvo priimti Nepomuceno čekoslovakų Kolegijoje, bet pavesti prancūzų sulpicijonų global. Deja, sulaukė didelio nepalankumo tiek iš globotojų, tiek iš pačios Kongregacijos, nors buvo neabejotinai geri klierikai.

Sitą primenu ne todėl, kad norėčiau kam nors daryti priekaištus ar tuo labiau drįsciau pateisinti arkiv. M. Lefebvre poziciją. M. Lefebvre neturi pateisinimo. Jis pasielgė blogiau, negu tie, prieš kuriuos jis dežosi kovojas. Atsidūrė šalia Kristaus Bažnyčios. Neišvengiamai jis ir jo sekėjai taps ana didžiančia vynmedžio šakele, kuri atsidurs ugnyje. Dieve neduok, kad tai būtų amžinoji ugnis, apie kurią Kristus kalba Evangelijoje (Jon. 15, s).

Si, kaip ir kitos atskalos, pamažu nudžius, išnyks, bet nuostolių sieloms bus padaryta. Privalu daryti visa, kad nuostolių būtų galima mažiau. Štai kodėl popiežius Jonas Paulius II, skelbdamas Ekskomunikos dekretą Lefebvre ir jo pasekėjams, drauge paskelbė Apaštalinį laišką „Ecclesia Dei“, kuriuo smerkia arkiv. M. Lefebvre pasielgimą atsisakant paklusti aukščiausiam Bažnyčios Autoritetui, po to, kai visi jo reikalavimai praktiškai buvo priimti, bet tuo pačiu duoda nurodymą daryti visa, kad geros valios Lefebvre pasekėjams būtų sudarytos visos sąlygos grįžti į Bažnyčios vienybę. Visų pirma šv.Tėvas įsėja vyskupus, kad laikytųsi nustatytų normų ir neleistų galimų iškrypimų liturginėse apeigose. Įsėja taip pat, kad teologams nebūtų leista skelbti savo nuomones, o mokyti Bažnyčios doktrinų. Pabrėžia, kad bus sudaryta specialiai vieno kardinolo vadovaujama Komisija, kuri rūpinsis patvarkymais, kad palengvinti grįžimą į Bažnyčios vienybę tų, kurie yra suklaidinti, o drauge ir patenkintų daugelio tikinčiųjų, ypač vyresnės kartos žmonių, troškimą kultivuoti tradicines praktikas Bažnyčios gyvenime bei veikloje, siekiant suderinti „nova et vetera“ (nauja ir sena). Žodžiu vyskupai privalės stebėti, kad išnyktų savavallavimas bei neleistini iškrypimai liturginėse apeigose, griežtai laikantis šv. Sosto paskelbtų normų. Bus dalinai sugrąžinta lotynų kalba liturgijoje ir teologinėse studijose. Be to, bus leidžiama tam tikromis sąlygomis laikyti sv. Mišias pagal Tridentinį mišiolą.

Baigdamas, Kristaus Vietininkas kviečia visus šių Marijos metų eigoje šauktis Dievo Motinos užtarimo, kad vienybė Bažnyčioje būtų atstatyta, kad visa būtų viena, kaip to meldė dangiškąjį Tėvą kančios akivaizdoje dieviškasis Mokytojas (Jon. 17)

Irako-Irano karui pasibaigus

Po betikslio išudymo veiki milijono jaunų vyrų Irako-Irano karas baigiasi, nes abiejų pusių fanatikai įsitikino, kad jo nei vienas iš jų negalės laimėti. Po karo pabaigos daug pasikeis bendra Vidurinių Rytų karinė ir politinė padėtis, kurią verta panagrinėti.

Viduriniai Rytai yra strateginiai svarbi pasaulio dalis. Viena, ten randasi didžiausios žibalo versmės reikalingos Vakarų industrijai. Antra, ten eina ilgas ginčas tarp arabų ir žydų dėl Palestinos okupacijos. Žibalo transportas per Persijos golfą buvo apsunktintas dėl transporto laivų apšaudymo. Karui pasibaigus šitas trukdymas sustos. Tiek Iranas kiek ir Irakas stengsis kuo daugiau parduoti šito kuro industrijai, kad atstatytų savo nuimiotus kraštus. Irano Khomeini fanatikai greičiausiai paliks ramybėje santairesnius arabų kraštus, į kuriuos jie norėjo eksportuoti savo tikybinę revoliuciją. Tai teigiamos karo užbaigimo pusės.

Šitas betikslis karas užsitęsė taip ilgai, nes buvo suinteresuotų, kurie teikdami ginklus abiem pusėm darė ne tik gerą biznį, bet ir džiaugėsi, kad Iranas ir Irakas kariaudami tarp savęs abu silpnėja ir ruošia dirvą būsimai komunistinei revoliucijai, kuri perimtų dalį Artimųjų Rytų žibalo versmių į savo, atseit Maskvos, rankas.

Izraelis slapta varė ginklų prekybą, su Iranu ir dar į ją įvėlė amerikiečius, už ką Reagano valdžiai teko nukentėti. Dabar, po karo pabaigos, Irakas su Iranu greičiausiai nukreips savo pastangas prieš Izraelį. O karinės, ypač Irako, jėgos vertos dėmesio. Irakas turi ne tik milijoną patyrusių karių mokančių naudoti modernius ginklus, bet ir 5,000 tankų ir 650 kovos lėktuvų. Irano militarinis potencialas gal kiek mažesnis, bet ir su juo reikia Izraeliui skaitytis.

Izraelis laimėjo lengvai keletą „žabot“ karų prieš Egiptą, Siriją ir Jordaną. Kas kita būtų kariauti, jei arabų pusėj dalyvautų Irakas ir Iranas su žymiai didesne karo jėga ir patyrimu.

Blogiausiu atveju Izraelis galėtų pavartoti savo atominės bombas. Bet ir čia militarinė persvara gali pakrypti į kitą pusę. Irakas ir Egiptas, su Argentinos pagalba, baigia pagaminti Condor II raketą, kuri gali nešėti 500 kg sprogmenį iki taikinio esančio už 800 km. Argentina pradėjo projektuoti šią raketą po Falkland karo pralaimėjimo. Jų tikslas yra galėti sunaikinti taikinius esančius tose salose, kurios yra už 600 km. nuo Argentinos pakrančių, jei anglai geruoju iš jų nepasitrauktų. Kadangi Argentina yra praskolinusi, ji priėmė 3,000 milijonų paramą iš Irako-Egipto, pasižadėdama abiem minėtiems kraštams įteikti po 200 Condor II raketų ir leisti toliau patiem jas gaminti atiduodant dalį jų Argentinai.

Condor II raketos prilygsta

Rašo Dr. Jonas Kunca

Amerikos Pershing II, kurias amerikiečiai yra susitarę atitraukti iš V. Europos. Jos su mažais pakeitimais galėtų nešti ir atominį sprogmenį iš Irako, Egipto ir kitų arabų kraštų į bet kurią Izraelio dalį, įskaitant ir to krašto atominę ginklų fabriką. Argentina gali, jei norėtų, pagaminti atominėmis sprogmenimis reikalingą medžiagą.

Šito veik baigto projekto Izraelis sustabdyti negali. Už tat militarinę padėtis po Irano-Irako karo Artimuose Rytuose yra visiška pasikeitus dabar, kada tarp savęs kariavę broliški kraštai

gali nukreipti savo jėgas prieš Izraelį-skaitomą arabų bendrą priešą.

Karo pabaiga išėjo ir Sovietų Sąjungos nenaudai, kuri tikėjosi, kad po Irako-Irano nukraujavimo komunistų partizanai galės perimti valdžią Taherane ir Bagdade, o tada pasikviestus sovietus juos apsaugoti nuo kontrarevoliucijos. Šitas Maskvos planas, reikia skaityti, yra palaidotas. Dar yra nemaloni galimybė, kad islamų fanatizmas iš Irano-Irako gali persimesti į Sovietų Sąjungos tos tikybės respublikas ir jas nustatyti prieš Maskvos dominaciją.

Kitaminčių konferencija Maskvoje

Maskvoje Rusios krikšto tūkstantmečio jubiliejaus proga įvyko kitaminčių surengta konferencija apie religijas Sovietų Sąjungoje. Užsienio spauda praneša, kad konferencijoje dalyvavo atstovai iš užsienio kraštų, įvairių religijų - katalikų, protestantų, evangelikų ir kitų atstovai. Konferencijos metu buvo perskaityta apie 50 pranešimų, tarp jų ir pranešimas apie religijos padėtį Lietuvoje. Pranešimą apie Lietuvą padarė filologijos mokslų kandidatas Algimantas Vaišnoras, apžvelgdamas laikotarpį nuo 1947 m. iki 1987 m. Vaišnoras pabrėžė, kad religijos ir tautiško klausimai daug kur susisiečia, norint išlaikyti tautinę tapatybę. Nurodė kokius sunkumus Lietuvos katalikų Bažnyčia yra išgyvenusi per pokario keturiasdešimtmetį. Kova už religines teises nesibaigia, - kalbėjo Vaišnoras, - ji yra tęsiama ir bus tęsiama tol, kol katalikų Bažnyčia Lietuvoje atgaus jai priklausancias teises. Kova bus tęsiama tol, kol tikintieji bus laikomi antraeiliais piliečiais. Savo pranešime Maskvos konferencijoje, rašo užsienio spauda, Vaišnoras išskėlė tuos asmenis, kurie vien už žmogaus teisių gynimą buvo nuteisti, įkalinti ar ištremti. Tai kunigas Alfonsas Svarinskas, kun. Sigitas Tamkevičius, Viktoras Petkus, Balys Gajauskas, Gintautas Iešmantas, Tomas Venclova, Algirdas Statkevičius, Nijolė Sadūnaitė, Povilas Pečiūnas, Jadvyga Bieliauskienė, Petras Cidzikas ir kiti. Algimantas Vaišnoras kalbėjo ir apie nelegalios spaudos vaidmenį kovoje už religinę laisvę, išvardino „Lietuvos

katalikų bažnyčios kroniką“, „Aušrą“, savo laikų ežusią „Alma mater“. Vaišnoras pranešimą konferencijos dalyviai priėmė išreiškdami pritarimą lietuvių tautos kovai už savo religines ir tautines teises, reikė solidarumą katalikų Bažnyčiai Lietuvoje, kovojančiai už padėties pagerinimą ir išreikė visuotinį troškimą, kad galų gale būtų teisingai sprendžiamas religijos klausimas. Maskvos konferencijos iniciatorius buvo religinių teisių gynėjas Ogorodnikovas.

LRTV

O Dangau, pasipuošk!

Atkelta iš 1 psl.

kurie skelbia tautos atgimimą. Sie 1988 m., šv. Tėvo paskelbti Marijos metais, sutampa su mūsų Tautos Nepriklausomybės atkūrimo metais.

Jau popiežius Jonas XXIII yra pasakęs, kad šiandien yra Marijos valanda pasauly. Visais laikais aidėjo žemėje giesmės Jos garbei, maldos ir litanija, tačiau niekad Marija nebuvo taip arti pasaulio, taip įsijungusi į jo rūpesčius, o ypač kovoje už Kristų ir Jo Bažnyčios viešpatavimą, kaip šiandien. Nuostabiausia gal būt tai, kad tie vadovai supranta, jog tik malda, atgaila ir apaštalavimas padarys mus vertais kovojančios Bažnyčios ir vertais savo tautos vaikais. Tiesa, Lietuva - Marijos žemė, reikia prašyti jos užtarimo, tačiau nepamirškime ir atsiprašyti. Eikime Kryžiaus kelius ir atsiprašykime gerąjį Dievą už savo ir visų tautiečių nuodėmes. Maldaukime Dievą gailėtingumo, o Sventiausiajį Mergelę - motiniško

užtarimo. Mes kreipiamės į viso pasaulio tikinčiuosius, prašydami karštos maldos už Lietuvos prisikėlimą. Ypač kviečiame visus lietuvių tautos sūnus ir dukras Tėvynėje ir išeivijoje. Šioje Marijos - Dangaus Karalienės šventėje melskime nekaltiausiąją Marijos Sirdį, kad mūsų tauta nepalūžtų skaudžiuose išbandymuose, kad jos pastikėjimas Dievu nesusvyruotų, kad ji su Kristumi kentėdama, su juo vėl prisikeltų naujam gyvenimui, gyvenimui šlapus ir anapus amžinybės krantų. Leiskite užbaigti šią minčių pyne žodžiais:

O, Motin, malonių, dangun Paimtoji, Tavyje brolių viltys - garbė Tau ir šlovė!

Pažvelk į mūsų šalį nūn priešų pamintą,

Mes Tavo valkellai - būk mūsų Valdovai!

Žmogaus teisių penki gynėjai - trys lietuviai ir du rusai - įstelgė Petru Gražuliui ginti komitetą, kuris reguliariai pranešinė visuomenel apie šio jauno sąžinės kalinio būklę, kreipsis į atsakingas įstaigas ir masines informacijos priemones dėl jo išlaisvinimo, organizuos protesto veiksmus. Apie šio komiteto įsteigimą paskelbė Lietuvos informacijos centras Brooklyne ir įvairios tarptautinės spaudos agentūros. Rašoma, kad tik veiklus geros valios žmonių solidarumas gali išgelbėti šio nekaltos jauno žmogaus gyvybę. Pareiškimą pasirašė penki birželio 24 d. naujai įskūrusio komiteto nariai: Nijolė Sadūnaitė, Robertas Grigas, Valerijus Senderov, kun. Kazimieras Gražulis ir Aleksandras Ogorodnikov.

REMK AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ FONDA

nes jo tikslas yra:- Skatinti remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių apraiškas AUSTRALIJOJ.

Fondą stiprinsime ir jį ugdysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.

50 Errol Street, North Melbourne. Victoria.

Visa korespondenciją ir aukas prašome siųsti adresu: P.O. Box 11, North Melbourne. Vic. 3051.

AL Fondo Valdya.

Kun. Sigito Tamkevičiaus laiškas iš Sibiro *Siupinys Melbourne*

Lietuvių Informacijos Centrą Brooklyne pasiekė įkalinto kunigo Sigito Tamkevičiaus laiškas iš tremties, kur jis neseniai perkeltas iš Permės lagerio. Birželio 14d. kun. Tamkevičius buvo įdarbintas Volodino ūkyje ir apgyvendintas su dviem girtuokliams pirkloje, kuri atstoja bendrabutį. Birželio 21d. kun. Tamkevičiui padaryta trūkio operacija. Patelkiame gauto laiško tekstą, praleisdami kelias neįskaitomas vietas.

Garbė Jėzui Kristui!

Birželio 21d. rytas man buvo pirmasis po operacijos. Kaip miela buvo perskaityti gerą linkinčius žodžius. Tie žodžiai buvo pirmieji iš Tėvynės. Ačiū tau, broli, ir jo šeimai.

Stal kaip aš atsiradau Starosainakove. Gegužės 18d., 5 val. grįžau, kaip įprastai, po darbo į baraką. Išlydėjo į vachtą (sargybą), paėmė pirštų antspaudas ir liepė atnešti visus daiktus. Po kratos nuvežė į Peslicko stotį ir įsodino į „stolypina“. Čia sužinojau, kad važiuoju į Tomską. Sekančią dieną buvau Sverdlovsko kalėjime. Kelias paras praleidau vienutėje ir gegužės 22 naktį išvykau toliau, į Omską, Novosibirską, atrėdėjom iki Smarinsko. Vieną naktį pamaitinę iškeliajame atgal Tomsko link. Vakare išvažiavę, rytą gegužės 27d. jau buvome Tomsko kalėjime, leido pasirinkti bendrą kambarą ar vienutę. Pasirinkau pastarąją, nes jau pakankamai buvau prisizūrėjęs į kriminalistų veidus ir prisiklausęs jų kalbų. Mano vienutė buvo gerokai mažesnė už vienuolišką celę, traukė skersvėjis, bet nebuvo besocijų gyvūnelių ir, apsitvarkęs pasijutau visai neblogoi. Galima atlikti ir rekolekcijas. Viršinininkai, tarsi kviesti iš aukščiau, nepagalėjo laiko. Labai norėjosi greičiau išeiti į laisvę, bet norėjosi užbaigti ką pradėjau.

Kadangi išbuvau Tomske nuo gegužės 27 iki birželio 10d., tai laiko viskam užteko. Pirmadienį (birželio 13d.) po pietų gavau dokumentus ir nuvežė į Volodiną, tai yra Volodino tarybinio ūkio kontorą, o iš čia į Starosainakovo kaimą. Vienoj kaimo pirkioje yra fermos darbininkų „bendrabutis“, kuriame gyvena du svieto perėjūnai ir aš. Savo gyvenime nebuvau matęs tokio bendrabučio, tad jau beveik išsižiojęs viską stebėjau. Mano kaimynai nebuvo priešiškausiai nusiteikę. Du šeimininkavo taip nuostabiai, kad kambariuose ant stalo ir ant grindų buvo bulvių lupenos, šiukšlės, purvas, nuorūkos ir t.t. Naktį 12 val. dar verda arbatą ir vakarienę, o toliau miegoti neduoda ir tik prisigėrę prieš rytą apimsta. Parodžiau savo viršinininkams savo „bendrabutį“, ir jie pažadėjo duoti geresnes sąlygas. Kadangi po visų etapų mano senos bėdos nepakenčiamai vargino, atsiguliau į ligoninę ir sekancią dieną, birželio 21 padarė operaciją. Jaučiuosiu visai neblogoi. Bandau sėdėti ir minimum pajudėti.

Stal ir viskas, o gal ir ne viskas, bet negl visus „perliukus“ surinksi. Paaukoju Dievui viską ir džiaugiuos, kad po penkerių metų lagerio ir septynių etapų esu toks, koks esu. Esu labai dėkingas už kelis tavo laiškus, kurie vis tiek mane pasiekė. Nemažiau dėkingas ir už tuos, kurie pakliuvo į cenzorių šiukšlių dėžę. Neišsinešiau iš lagerio neapykantų, o tik

miserecordium... Viešpatie, visiems atleisk.

Kun. Alfonsą Svarinską gegužės 18d. palikau 35 zonoje. Jis labai tikėjo, kad tada važiuosime namo. Gaila buvo išsiskirti, užtat, kad jam tikriausia leis išvykti į Vakarų. Jo argumentų buvo rimtų, tokių sau pritaikyti negalėjau, todėl

Europos Parlamentas reikalauja laisvės Pabaltijui

Liepos 7d. gautas pranešimas iš Pabaltiečių Tarybos biuro Strasboure, kad Europos Parlamentas tą dieną priėmė naują rezoliuciją Pabaltijo kraštų klausimu, kuri buvo priimta didele balsų dauguma (98 procentais).

Socialistų ir krikščionių demokratų grupių paruošta rezoliucija prašo Europos Parlamento raginti Sovietų Sąjungą atsizvelgti į birželio mėnesį Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje įvykusių demonstracijų metu išreikštus reikalavimus:

1. Atstatyti tarptautiniai pripažįstamą valstybinį suverenumą;
2. Įvesti kultūrinę ir ekonominę autonomiją;
3. Sugrąžinti lietuvių, latvių ir estų kalboms oficialų respublikinių kalbų statusą;
4. Neatidėliojant sustabdyti rusinimo politiką.

Pats faktas, kad Europos Parlamentas priėmė šiuos reikalavimus remiančią rezoliuciją aiškiai rodo, jog Parlamentui priklausančios valstybės ir toliau nepripažįsta Pabaltijo valstybių aneksavimo, kuris buvo įmanomas

į papulkininkio Raslevičiaus pasiūlymą atsakiau neigiamai. Parašiau raštą, kad panaikintų teismo nuosprendį, bet šitam dar atrodo per anksti. Todėl šiuo metu aš ir esu čia, Sibire. Tebūnie, Viešpatie, valia šventa ir Sibiro kelias į dangų nei kiek neilgesnis, kaip per Lietuvą. Sveikink brolius, šeimą ir tuos vilniečius, kurie malda ir melė lydėjo visą mano kelią po Uralą, Mordoviją ir Sibirą. Su Dievu maldos vienybėje,

kun. Sigitas

1988 birželio 23d.

Hitlerio-Stalino 1939-tų metų pakto dėka. Rezoliucija primena Helsinkio Baigiamojo Akto 8-ąjį principą, kuriuo užtikrinamas visų tautų laisvas apsisprendimas.

Rezoliucija reikalauja, kad Europos Bendruomenės užsienio reikalų ministrai Europos Politinio Kooperavimo Akto rėmuose paremtų pabaltiečių teisėtus reikalavimus.

Pranešime iš Strasboure minima, kad šių metų pradžioje Pabaltiečių Tarybos biuras Europoje emėsi iniciatyvos perkelti Pabaltijo klausimo svarstymą į tarptautinę plotmę. Naujai priimtoji rezoliucija, birželio mėnesį V. Vokietijos užsienio reikalų ministerio pavaduotojos Irmgard Adam-Schwatzer padarytas pareiškimas Europos Parlamentui, ir Pabaltiečių Tarybos biuro direktoriaus Algio Klimaičio pasikalbėjimai su Europos Bendruomenės užsienio įgaliotiniu, Willy de Clercq rodo, kad dabar pats tinkamiausias laikas svarstyti Pabaltijo klausimą tarptautinėje plotmėje.

Visa tai taip pat valdžiai rodo, kad Pabaltijo klausimas tapo tikru „perestroikos“ autentiškumo egzaminu.

(ELTA)

N i j o l e Sadūnaitė

Pasaulyje labiausiai išgarsėjusi lietuvaitė kovotoja už religijos ir sąžinės laisvę. Už „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos“ platinimą 1975 m. sovietų valdžios buvo nuteista 3 metams griežto režimo lagerio ir 3 metams Sibiro tremties. Po sunkios bausmės iš katargos ji grįžo nepažeidusi, stipri savo dvasia, nors kūnu silpna. Jos apsigynimo kalba teisme, patekusį į užsienį, susilaukė nepaprasto dėmesio dėl kalbos švelnumo, užuojautos kankinamiesiems ir kankintojams, žmogaus meilės, ryžto mirti už kitus, kad tokliu būdu padėtų išgelbėti savo artimą Dievui.



„Kas jaunimo sugalvota, jaunimėlio sumislyta“...pasinaudojus visiems gerai žinoma dzokiška daina tai galima pasakyti apie Lietuvos draugijos (Lithuanian Friendly Society) labai rengiamą Siupinį, kuris įvyks Melbourne Lietuvos namuose sekmadienį, rugpjūčio 21, visiems gerai pasimaitinus cepelinais, balandėliais, ar dešrelėmis su kopūstais. Siupinys bus vietoj „trečio“. Gal tai nevisai atitiks tikrą, lietuvišką siupinį, kuris prof. dr. Skardžiaus redaguotame Lietuvos kalbos vadove aptartas kaip „pasininko valgis (iš žirnių, kruštelės ar kruopų)“, bet jame bus daug „kruštelės“, sudarytos iš žodžio, dainos, šokio ir muzikos. Ir, kas įdomiausia, pamatysime daug, ligšiol tik ribotuose, privačiuose radiujuose matyto talento. Nereikia nė sakyti, kad dauguma to talento bus mūsų jaunimas, kuris uždegtas audra ir aukso lietumi pražūsių kongreso, neriasi iš kailio atsidėkoti vyresniesiems už jų kruvinu prakaitu ir pūslėtom rankom atliktą darbą, kuriant Australijos lietuvių bendruomenę.

Bet čia ir yra „kablukas“: jaunimas viešai išėina už dar vieną lietuvišką organizaciją, kurios vaisiais jis dar ilgai negalės pasinaudoti. Paklauskite, kam dar vienos organizacijos ir kas ta „Lietuvių draugija“? Gi ta pati, kurios loterijos bilietai dabar pardavinėjami, ta pati, kurios įstaigos atidarymas Melbourne Lietuvos namuose įvyko prieš kelias savaites, ta pati, kuri siekia Australijos lietuviams pastatyti bendrabutį, priimanti globos reikalingus tautiečius, ta pati, kuriai vadovauja Melbourne vidurinės ir jaunosios kartos žmonės.

Jaunieji Melbourne patieks pasirodymą, kuris nustatys naujas galres visiems po to vykstantiems parengimams. Bus kur ir akiai maloniai „pasiganyti“, ir ausiai švelniai „užsilūliuoti“, ir jaunystei trankiai prisiminti, ir poetiškai stygelei pasivirpinti.

O jaunimas bus visokių amžių, pradėdant jaunuojų mūsų bibliotekos vedėju, baigiant veteranais pianino maestrois.

Tad niekur kitur neprisizadėkite, bet visi sunėskite savo „klumpes“ į Lietuvos draugijos Siupinį Melbourne Lietuvos namuose.

G. Nemauskė

Jordano karalius Huseinas atsisako nuo Izraelio okupuotos Jordano vakarinės dalies ir nuo Gazo srities prie Viduržemio jūros, juos visus - vieną milijoną ir šimtą tūkstančių palestiniečių paveda dėl PLO - Palestinos Išlaisvinimo Organizacijai toliau kovoti dėl nepriklausomos palestiniečių arabų valstybės įkūrimo.

Canberra. Opozicijos federalinis lyderis Mr. Howard skelbia sulėtinti azijatų imigraciją į Australiją ir pasisako prieš daugia kultūrą, nes jo supratimu turi būti „viena Australija“. Tokį jautrų dalyką kol kas nepaiškino iki kokio laipsnio etninės bendruomenės turi jungtis į bendrą australiškumą balanso išlaikymui.

Pavergtųjų Tautų Koncertas

Jau į tradiciją įėjęs metinis Pavergtųjų Tautų koncertas šiemet vyko gražiame Melbourne priemiestyje Camberwell Civic Centre liepos 31d. Buvo atspausdintos 10 puslapių programos, pristatant Melbourne gyvenančių pavergtųjų tautų geriausias menines pajėgas, kurios pasirodo koncerte. Savo tautų meniu atstovavo afganai, gudai, kambodiečiai, kroatai, latviai, lenkai, lietuviai, slovakai, ukrainiečiai, vengrai ir vietnamiečiai, o kaip svečiai pasirodė ir airiai su savo tautiniu pučiamųjų birbynių, vamzdžių orkestru.

Programoje Dainos sambūris pristatytas įsikūrimo ir gyvavimo veiklos apžvalga, vadovaujant Danutei Levickienei ir Birutei Prašmutaitei. Mūsų tautinių šokių „Gintaro“ grupė, vadovaujama Dalės Antanaitienės, apžvelgta trumpa veiklos istorija, kai šią grupę įkūrė Halina Statkuvienė ir toliau vadovauja jos dukterė Dalia.

Lietuvių pasirodymas vyko užbaigiant koncerto I dalį. Mišrus choras padainavo V. Petrukeno išausk, mergelė, o moterų choras padainavo „Gintaro“ tautinių šokių grupelę šokant Audėjėlę ir Astuonytį. Visos dainos buvo melodingos, gyvi tautiniai šokiai, formų įvairumas, vikrumas, o priedo estetinį pasigrožėjimą kellantys tautiniai rūbai, švelnių spalvų derinys, sukelė dainininkams ir šokėjams labai gausių net ir ritmingų rankų plojimų. Mūsų jaunimas savo darbu ir nusiteikimu dar kartą čia liudijo ištikimybę savo tėvų kraštui, jaunatvei tinkančiu entuziazmu.

Liberalas senatorius Jim Short tarė ilgoką žodį, apie daugiakultūrą.

sakė, kad tas terminas kelia sumišimą, nes dar nėra gerai išaiškintas, pabrėžė, kad mes visi sudarome imigrantų Australijos tautą, o pasitraukę iš savo gimtųjų kraštų nuo teroro, čia randa Australijoje demokratiją ir savo kultūra daug suteikė Australijos ekonomijai ir socialiniam gyvenimui. Senatorius nepaminėjo, kad čia visos pavergtosios tautos trokšta ir siekia savo tautoms laisvės, išvadavimo iš komunizmo teroro.

Koncerto parinktas repertuaras ir atskirų tautų pasirodymas buvo nuostabiai gražus ir tos kelios valandos prabėgo besigrožint atskirų tautybių dainos ir šokio menu. PD

Melbournas

Tautos Sventės minėjimas

Minėjimas įvyks rugsėjo 11d. sekmadienį. Prasidės iškilmingomis pamaldomis šv. Jono bažnyčioje 12 val. Organizacijos dalyvauja su vėliavomis. Minėjimo Aktas Lietuvių namuose 2.30 val.p.p. Paskaitą skaitys svečias iš Amerikos profesorius Vytautas Skuodis, šiemet išleistas iš sovietų koncentracijos lagerio, sąžinės kalnys. Jo aktuali paskaita apie padėtį okupuotoje Lietuvoje. Kviečiami Melbourne ir visos Viktorijos lietuviai išgirsti šį garsų Lietuvos Helsinkio grupės veikėją. Po paskaitos - tautiniai šokiai ir dainos. Kviečiami prisidėti prie prelegento kelionės išlaidų padengimo aukomis, kurias priima Apylinkės valdybos išdininkas Jonas Tamošiūnas.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Tėviškės Aidų Vakaronė Melbourne

Ziemos vakaras liepos 30 d. sutraukė didelį būrį mūsų skaitytojų ir rėmėjų į Lietuvį namus linksmal praleisti vakarą ir paremti „Tėviškės Aidų“ leidimą. Algis Karazija paruošė gerą muziką iš juostelių, gražių melodijų buvo ko pasiklausyti ir šokiams skambus taktas. ALK Federacijos pirmininkas Vincas Zemaitis pasveikino visus dalyvius. Čia Lietuvių Bendruomenė atstovavo su poniu Dr. Jona Kunca - Apylinkės valdybos vicepirmininkas, J.Kvietelaitis - DLK Vytenio Saulių kuopos pirmininkas su šauliais ir kitų valdybų nariai. Patriotinės ir aktualijų poetinės kūrybos prie mikrofono pateikė poetas Juozas Mikštas. Svajonių dainininkė Birutė Kymantienė, koncertavusi ne tik mūsų Australijos lietuvių kolonijose, bet ir Šiaurės Amerikoje su Svajonėmis, čia padainavo visą eilę gražių dainų, susilaukdama publikos karštų plojimų. Irena O'Dwyer pateikė savo kūrybos jumoristinių aktualijų, prajuokinusi svečius. Ji sugeba greitai pagauti publikos atidumą.

Buvo paruošta skani, karšta vakarienė, ją paruošė M.Ziogienė, L.Keblienė, E.Krikščionienė, Z.Pranckūnienė, S.Ribačiauskienė. Šokių pertraukos metu Aldona Vyšniauskienė pravedė loterijos laimėjimų traukimą, o tų laimikių buvo daug suaukota, kuriuos čia pristatė E.Bakaitienė, Jankevičaitė, Kebliai, Klimienė, Kristens, J.Kvietelaitis, Lekniai, I.O'Dwyer, Pikeliai, Broiliai Ročiai.

M.Sodaitienė, Tamošiūnai, Venckai, A.Volkienė, N.Zemaitienė, M.Ziogienė. Loterijos bilietus platino B.Kymantienė, A.Tamošiūnaitė-Kristens, I.Tamošiūnaitė, B.Pikelytė-May, A.Tomkevičius. Savo gausiais laimėjimais loteriją sudarė įdomią pramogą.

Vakaronės proga „Tėviškės Aidų“ leidimui paaukojo \$50 „Tėviškės Aidų“ Kvieslys, po \$20 Pr. Binkus, P.Mažylis, M.J.Venckai, M.V.Zlogal, \$10 M.Kilukas.

Federacijos Valdyba visiems širdingai dėkoja už atsilankymą, paramą, kad mūsų „Tėviškės Aidai“ dar ilgai galėtų gyvuoti. Tradicinis „Tėviškės Aidų“ kasmetinis ballus su geru orkestru yra ruošiamas pagal parengimų kalendorių pavarario metu - rugsėjo 24 d. P.D.

Rock muzikas koncertai

Zmogaus teisių gynybės organizacija Amnesty International, atžnydama Zmogaus teisių deklaracijos paskelbimo keturiasdešimtmetį, rengia kai kurių žymiausių rock muzikos atlikėjų koncertinę kelionę įvairiuose pasaulio kraštuose. Pirmasis koncertas įvyks Londone rugsėjo 2 dieną, o po to muzikantai per šešias savaites aplankys apie 20 kitų kraštų. Tarp muzikantų yra tokie žymūs rock muzikos atlikėjai, kaip Bruce Springsteen, Street Band ansamblis, Peter Gabriel, Sting, Tracy Chapman ir Youssou N'Dour. Kelionė yra parinktas šūkis: „Zmogaus teisės - tuojau!“ Kiekvieno koncerto metu dalyviams bus įteikta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos kopija, visi bus kviečiami pasirašyti specialų dokumentą dėl žmogaus teisių

Padėka

Ištikta skaudžios ligos, grįžusi iš Mercy ligoninės į namus, esu giliai sužadinta susilaukusi tiek daug užuojautos ir paguodos ne tik iš artimų draugų, bet ir mielių tautiečių, kurie mane užjautė per tuos keturis ligos mėnesius.

Ypatingą padėką skiriu Dr. Jarašui už parodytą nepaprastą rūpestingumą, už nukreipimą pas puikų specialistą Dr. R. H. Dupuche, kuris iki šiol nuoširdžiai manimi rūpinasi. Ačiū jam. Esu dėkinga Dr. Zdaniliui už jo globą.

Sirdinga padėka p.p. Baltrukoniams, p.p. Bartaškams už jų didelį pasiaukojimą ir rūpestį lankant mane ligoninėje ir namuose kiekvieną savaitę, o taip pat už dovanėles, gėles ir mano namelio priežiūrą. Dėkoju E.M. Matulioniams, kurie per visą mano sirgimą mane lankė ir lanko iki šiol, skirdami daug rūpestio. Taip pat dėkoju H. Statkuvieniui už aplankymą ir įteiktas korteles su linkėjimais. Dėkoju G. Ramanauskieniui už aplankymą, kortelę ir puokštę ramunėlių nuo S.M.Dr. Dėkoju Kaspariūnams už lankymą, už įteiktas gražias gėles ir kortelę su daugybe parašų, surinktų pensininkų susirinkime. Visiems pasirašiusiems nuoširdus ačiū. Didelį dėkingumą jaučiu p.p. Salkūnams, L. Milvydaienei, V.S. Bartuškam už dažną lankymą ir gėlytes, o Z.J. Meilūnams - už dovanėles ir gėles. Nuoširdus ačiū E. Korsakaitėi už nuoširdų rūpinimąsi manimi, skanūs pyragėlius ir dovanėles. Dėkoju K.A. Milvydams iš Brisbanės už kvietimą atvykti pas juos pasigydyti prie jūros. Nuoširdus ačiū už aplankymą: M.V. Miliauskams, Mon. J. Venckams, J.V. Rekešiams, O. Aleknienei, E. Dudėnienei, J.M. Antanaičiams, J. Erminienei, J. Zitkevičienei, Siuškam, Dalytei Antanaitienei, p. Jablonskienei, p. Petraitienei, p. Grigaitienei už nuoširdų laiškučių, Ramutei Eskirtaitėi už aplankymą ligoninėje, už baltas rožytes. Ačiū ir Rodniui. Dėkoju mano kaimynams australams, gyvenantiems šalimais. Dėkoju p.p. Bartaškų sūnaus ir dukros šeimoms bei anūkėliams. Dėkoju visiems giminėms iš Lietuvos, kurie labai rūpinasi manimi. Didelę padėką skiriu Lietuvos kunigams, kun. prof. Ignui Paberžiui, kun. klebonui Stasiui Lydžiui už šv. Mišias, atnašautas mano pagijimo intencija ir kasdienes maldas. Jei ką apleidau nepadėkojusi, labai atsiprašau. Visiems pasilieku dėkinga už viską. Kiekvieną dieną skiriu gerąjam Dievui maldas, prašydamas atlyginti mano geradariams už suteiktą man pagūdą sunkią valandą. Nuoširdžiai dėkoju.

Teresė Bikulciene

Viktorijos Pavergtųjų Tautų suruoštame koncerte liepos 31d. Camberwell Civic Centre puikiai reprezentavus mūsų Lietuvių Bendruomenę nuoširdžiai dėkojame Dainos Sambūriui ir dirigentei Birutei Prašmutaitei, „Gintaro“ Tautinių Šokių grupei ir vadovei Daliai Antanaitienei, akordeonistui Petriui Arui ir jo sūnui Daniui grojusiam smulku. Visi gerėjomės Jūsų visų geru pasiruošimu, meniškumu mūsų tautinės kultūros atskleidimu.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos

Metinė Sventė

įvyks rugpjūčio mėn. 13 d. Sv. Mišios 4 val. Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvių Namuose. Po to vakarienė. Užsirašyti pas valdybos nares.

Draugijos Valdyba

Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga pristato naują muzikalinį vienetą,

- "SVAJONIŲ AIDAI" -

Koncertas

Melbourno Lietuvių namuose - sek. rugpjūčio 14 d. 2.30 val p.p. Koncertų metu bus galima įsigyti „Svajonių Aidų“ naują plokštelę. Bilietai \$8 (vaikams veltui)

Iki malonaus pasimatymo!

IS MUSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Rugpjūtis - katalikiškos spaudos mėnuo. Aukos „Tėviškes Aidams“ sekmadieniais spaudos kioske prie bažnyčios priima ALK Federacijos valdybos nariai. Savo laikraščiu paaukokime ką galime. Rinkliava „Tėviškes Aidams“ per lietuviškas pamaldas rugpjūčio 14 d.

Maldos grupė - Marijos Taikos Karalienės vaikai - renkasi kiekvieną šeštadienį Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvos namuose 3 val. p.p. Vadovauja kun. J.Petrauskas.

A.A.Dr. Stasio Statkaus atminimui vietoje gėlių Tėviškes Aidams aukojo \$20 NN, \$25

A.Volkienė. Katalikiškos spaudos mėnesio proga \$30 A.St.Useliai, \$5 Br. Jurgelionis. Ačiū jiems!

„Tėviškes Aidų“ prenumeratos prieš ir po lietuviškų pamaldų priima Parapijos kiosko vedėjas F.Sodaitis, jam galima įteikti skelbimus, pranešimus, užuojautas. Tautos Fondas

Gautos aukos: LKV Sąjunga Ramovė, pagerbiant savo mirusį narį a.a. Adomą Sakį, aukojo \$20. J.Klupšienė Tautos Fondui atsiuntė \$5. Ačiū aukojusiems. -Tautos Fondo Atstovybė Melbournė.

Feliksas Ročius po širdies operacijos guli St. Vincent ligoninėje, palata St. Patrick.

Australija ir Naujoji Zelandija

Maldos Apaštalavimas

Jo Sventenybė popiežius Jonas Paulius II rugpjūčio mėn. MA nariams skyrė sekancias intencijas:

bendrają - kad žurnalistai padėtų puoselėti tikėjimą, teisingumą ir taiką;

misijų - kad nuširdus moterų atsidavimas misijonieriškoms

Bažnyčios pastangoms nemazėtų.

Trumpas rytmetinis aukojimas: Visa aukoju Tau, švenčiausioji Jėzaus Sirdie!

Zurnalistų didžioji misija

Televizijos deka daug kas pasaulyje pasikeitė. Kas anksčiau buvo nežinoma, dabar sužinoma greitai laiku pasaulyje, kasdien Etiopijoje miršta tokstantai vaikų, 6 milijonų žmonių gyvybių yra pavojuje. Pasklidus toms žinioms, tuoj pradėta organizuoti visokios rūšies pagalba, buvo pasiūstas maisto atsargos ir ten vyko greitosios pagalbos daliniai. Niekad anksčiau televizijos patarnavimas nebuvo taip efektingai panaudoti plačiųjų masių informavimui kaip šiandien.

Be to, žinių agentūros ir žurnalistai didelę rolę vaidina įvairiose komplikuoose situacijose, teisingumo ir taikos įgyvendinime ir Evangelijos skleidime. Pvz. Marcos pašalinime iš Filipinų, apartheido grūtinėse Pietų Afrikoje, Bažnyčios persekiojime Burundi valstybėje Afrikoje. Taip pat socialinio susižinojimo priemonės pasidarė galingu įrankiu Dievo Žodžiui skelbti, kai popiežiaus misijonieriškų vizitacijų metu jo skelbiama žodį pasauliui perduoda 2,000 žurnalistų.

1963 Vatikano II suvažiavimas išleido dekretą „Inter Mirifica“, kuriame televizija pristatoma kaip „nuostabus technikos išradimas“, atverias naujus kelius patogiam ir našiam susisiekimui, ir kuris gali pasiekti mases ir joms daryti įtaką.

Suvažiavimas ragina, kad „kunigai, vienuoliai ir pasauliečiai“ būtų supažindinami su šių priemonių vartojimo reikalingumu, kad jie būtų

kompetetingi šias priemones pavartoti apaštalavime. Taip pat suvažiavimas kviečia visus geros valios žmones, ypatingai tuos, kurie kontroliuoja socialines susižinojimo priemones, kad jos būtų naudojamos žmonijos gerbūviui, nes nuo telsingo jų naudojimo priklauso ir žmonijos gerovė.

Popiežius Paulius VI 1975m. gruodžio 8 savo Apaštališku paraginimu „Evangelii Nuntandi“ pabrėžė, kad Bažnyčia neturėtų prarasti tokios geros progos „garsiai skelbti Evangeliją nuo stogų“ (Lk.12,3) „Panaudojant socialines susižinojimo masines priemones Evangelijos skelbimui Bažnyčia pajėgs Dievo Žodį skelbti toli ir plačiai, nešant išganymo linksmą naują milijonams žmonių. Bažnyčia nusikalstų Viešpačiui, jeigu ji nepavartotų šios galingos priemonės, kuri būna nuolat tobulinama žmogaus išradimų deka“.

Popiežiaus Jono Pauliaus II susidomėjimas ir bendra šio mėn. iniciacija siekia toliau negu socialinio susižinojimo priemonių panaudojimas tikėjimo platinime. Ši mintis buvo įtvirtai akcentuojama popiežiaus pranešime Socialinio susižinojimo priemonių Pasaulio Dienos minėjimo proga 1987 metų gruodžio 31. Popiežiaus prakalbos tema buvo: „Socialinių susižinojimo priemonių įnašas teisingumo ir taikos tarnyboje“. Pagal Jo Sventenybės žodžių žurnalistų ir kitų atsakingų darbuotojų įnašas gali būti milžiniškas žmonijos siekime taikos per teisingumą“.

Kun. S. Galdells, S.J.

Ieškomas Stasys Stankūnas, Leono sūnus, gimęs Veliuonos valsč., Kristapolio dvare. Prieš karą plaukiojo garlaiviu „Balanda“. 1947 m. iš Hamburgo Stasys emigravo į Australiją. Pažinėjusius ar žinančius ką nors apie Stasį Stankūną, prašomi pranešti „Tėviškes Aidų“ Redakcijai. Ieško brolis Justinas Lietuvoje.

Padėka

A.A. Povilui Dabregai liepos 18d, ramiai savo namuose mirus, reiškiu didelę padėką kanberiškams per laidotuves gausiai dalyvavusiem sv. Mišiose ir palydėjusiem Povilą į Norwood krematoriumą. Ypatingas dėkui Fr. Tony Frey už religines apeigas, V. Martišliui, J. Kovalskiui už atsisveikinimo žodžius su „Poviliuku“, B. Gruzienel už gražų šermenų paruošimą ir Klubo Valdybai už patalpas bei aprūpinimą atšgaivinimui.

Edv. Laurinonis
Testamento vykdytojas

A. + A. Vincas Cizauskas

1893. II. 10. + 1988.VII. 21



Gimė Kižių kaime Javaravo valsč. Marijampolės apskr. gausioje ūkininko šeimoje: trys broliai ir keturios seserys, visi sulaukę gilios senatvės. Į Pasaulinį karą praleido Danijoje ir Vokietijoje. Grįžęs į nepriklausomą Lietuvą dirbo vyno pilstykloje Kybartuose. Vėliau, visus nepriklausomybės metus ir iki pasitraukimo iš savo krašto, tarnavo Lietuvos pašte, važinėdamas pašto vagonu Kybartai - Klaipėda - Ryga.

1921 m. vedė Oną Baziliauskaitę, išaugino tris sūnus ir dukterį krikščioniškoje dvasioje. Iš pradžių gyveno ūkelyje, Sikšnių kaime, kur ir visi vaikai gimė, o vėliau persikėlė į Kybartus, įsigijo savus namus, visus vaikus leido į vietinę valstybinę gimnaziją. Labai mylėjo Dievo Motiną Mariją ir dar iš kaimo, kada tik galėdavo, vedavo visą šeimą į Virbalto bažnyčią gegužinėms pamaldoms, mišparams ir atlaidams. Antrojo pasaulinio karo metu, bėgant nuo raudonojo antplūdžio, gyveno Svednico mieste (netoli Breslavo, dabartinė Lenkijoje), o pokario metais Weideno lietuvių stovykloje. 1944 m. su šeima atvyko į Australiją. Pradžioje gyveno Geelonge, o vėliau persikėlė į Melbourną, kur išgyveno iki savo mirties.

Liepos 25 d. giminių ir būrelio draugų palydėtas į Fawknere kapines, kur paguldytas šalia jau 17 metų jo laukiančios žmonos. Amžinoje daugy karalystėje, be žmonos, jį sutiko dar sūnus Stasys ir Vytautas, o taip pat visi jo broliai ir seserys, nes jis jau paskutinis. Čia pasilikę dukte Aldona, sūnus Valentinas su šeimomis, būrys anūkų ir 2 proanūkliai meldžia Zvaigždžių Karalienę, kad Ji globotų jų žilagalvį senelį ir nuvestų prie Aukščiausiojo sosto.

A.V

Brangaus sūnaus A.A.Aido Galdello, tragiškai žuvusio 1979 m. rugpjūčio 5 d., skaudžiam atminimui. Mylimas sūnau, Tu palikai šį žiaurų pasaulį, bet amžinai gyvas mano širdyje. Tavo motina E.G.

A.A. Vincui Cizauskui mirus, jo sūnų Valentina, Parapijos choro rėmėja, jo šeimą ir artimuosius giliai užjaučiame.

Melbourno Parapijos Choras

A.A. Povilui Dabregai mirus, broliui Amerikoje, ir seserims Lietuvoje reiškiame nuosirdžią užuojautą. „Paguoda“ Canberros lietuvių pensininkų draugija

Melbournas

Posėdžiavo Parapijos taryba

Naujoji Parapijos taryba posėdžiavo Parapijos namuose Kensingtone liepos 25 d. Posėdis pradėtas mald. Kun. Pr. Daukny pasveikino visus sutikusius ir toliau eiti pareigas ir naujai įsijungusius. Pasiskirstyta pareigomis: kunigas visada Tarybos pirmininkas, vicepirmininkas archit. Kazimieras Mieldažys, išdėtininkas Juozas Keblys, ūkvedys Antanas Jankevičius. Lietuviškų pamaldų skaitymus - liturginius dalykus tvarko Juozas Jurgelaitis. Gyvojo rožančiaus ir bažnytinų brolių vadovas Leonas Padgurskis. Aptartas Parapijos namo sutvarkymas. Po Naujų metų bus perdažytas, o dabar, buvusios spaustuovės kambaryje, reikės įrengti redakciją, paruošti Parapijos statutą, kad vienam iš patikėtinių pasitraukus, tuoj pat automatiškai būtų išrinktas kitas. Po a.a. Prelato mirties, nelikus Namų patikėtinio, šiuo metu teismas jau patvirtino naujus patikėtinius, tai kun P. Daukny, Kazys Mieldažys ir Juozas Keblys. Pasiūlyta Namų testamente įrašyti, kad Parapijos susirinkime š. m. liepos 3 d. buvo nutarta: neesant Melbournė lietuvių kunigo ir lietuviškos parapijos, Parapijos nuosavybė pereina Popiežiškajai sv. Kazimiero kolegijai Romoje, kuri būdama popiežiaus globoje, liks Lietuvos Katalikų Bažnyčios nuosavybe. Ten ruošiami lietuvių kunigai, o sulaukus Lietuvai nepriklausomybės, Lietuvos vyskupai bus dėkingi išsivijai, įkūrusiai lietuvių kunigų seminariją pačioje Romoje.

Firma dar nepastatė paminklo, kuris buvo užsakytas a. a. Prel. Pr. Vaseriui. Dabar tariamasi su firma, prašant paskubinti darbus. Norima suspti iki pirmųjų mirties metinių.

Smarkiai mažėja parapijiečių skaičius. Į amžinybę jau iškeliavo 623 mūsų tautiečiai-išsivijai. Tačiau parapija dar gyvuoja, kad ir ne labai skaitlinga.

P.D.

Broliai, neapkalbėkite vieni kitų! Kas apkalbinėja arba teisia savo brolių, tas apkalbinėja ir teisia įstatymą. O jeigu tu teisi įstatymą, vadinas, nes įstatymo vykdytojas, bet teisėjas. Tačiau tėra vienintelis įstatymo leidėjas ir teisėjas, būtent tas, kas gali išgelbėti ir pražudyti. O kas gi tu toksai, kad drįsti teisti artimą?

Apaštalas Jokūbas 4,11-12

Ukrainiečiai su popiežium mini krikšto 1000 metų jubiliejų

Kijevo Rusijos krikšto pagrindinės jubiliejinės iškilmės įvyko Romoje liepos 10 d. Tą dieną popiežius Jonas Paulius II šv. Petro bazilikoje koncelebravo iškilmingas šv. Mišias, su visais užsienyje gyvenančiais ukrainiečiais vyskupais. Pamaldose dalyvavo kardinolų kolegija, Europos vyskupų konferencijų atstovai, Romos kurijos nariai, diplomatinis korpusas ir apie penkis tūkstančius ukrainiečių tikinčiųjų, specialiai atvykusių iš įvairių laisvojo pasaulio kraštų. Tą pačią dieną didžiojoje audiencijų salėje Vatikane, dalyvaujant Sventajam Tėvui ir kitiems svečiams, surengtas ukrainiečių religinės

muzikos koncertas, kurį atliko geriausi ukrainiečių emigrantų choralai. Kijevo Rusijos krikšto jubiliejui atžymėti yra numatomos ir kitos įvairios iškilmės. Liepos 9 d. Popiežius Jonas Paulius II-sis aplankė Romoje esančią ukrainiečių katalikų šv. Sofijos prokatedrą, kur drauge su ukrainiečių vyriausuoju arkivyskupu kardinolu Liubačevsky ir kitais ukrainiečių vyskupais vadovavo dieviškojo žodžio liturgijai. Užsienio ukrainiečių jaunimas atliko Popiežiui ukrainiečių liaudies kūrybos recitalį. Tos pačios dienos vakare ukrainiečių jaunimas dalyvavo maldos budėjime su fakelais šv. Petro aikštėje. Numatomos taip pat ukrainiečių pamaldos įvairiose Romos bazilikoje ir bažnyčiose, jų tarpe šv. Klemenso bažnyčioje prie altoriaus, kuriame yra saugojamos slavų tautų apaštalo švento Kirilo relikvijos. Nuo birželio 29 d. iki liepos 6 d. laisvame pasaulyje gyvenantys ukrainiečiai dalyvavo maldos kėlionėje į Sventąją Zemę.

Lietuvių radijo tarnyba Vatikane

"Talka" Tasmanijoje

Be abejojimo esame pastebėję iš talpinamų skelbimų, kad Lietuvių kredito kooperatyvo draugija „Talka“ turi savo pilnai akredituotus skyrius Adelaidėje ir Sidnėjūje su centro įstaiga Melbourne. Tačiau „Talka“ gali patarnauti ir kitur gyvenantiems tautiečiams. Patarnavimai bei operacijos gali būti atliekami paštu per centro ar bet kurią skyriaus įstaigą.

Džiugu pranešti, kad Tasmanijos lietuviams „Talkos“ patarnavimo informacijas gali suteikti p. Aleksandras Kantvilas (57 Strickland Ave., South Hobart 7004). Tel. (002) 23 6836. Dėkoju „Talkos“ vardu p. Kantvilai už sutikimą atstovauti kooperatyvą Tasmanijoje ir tikiuosi, kad tasmaniečiai pasinaudos vispusiškai palankiais patarnavimais..

Galiu drąsiai teigti, kad „Talka“ per eilę metų mokėjo ir tebemoka pastoviai aukščiausius procentus už indėlius, gl paskolos yra išduodamos labai palankiomis sąlygomis, pastoviai žemiausiais palūkanų procentais. Įsitikinkite patys, palygindami „Talkos“ ir kitų institucijų patarnavimo sąlygas laiko bėgyje. Palyginant yra reikalinga atkreipti dėmesį į kai kurių institucijų patarnavimo mokesčius, kurių „Talka“ neturi.

Pasinaudodami „Talkos“ patarnavimais, sudarote sąlygas paremti mūsų bendruomeninę veiklą. Kaip pavyzdį pateikiu šiuos duomenis: iš 1986/87 finansinių metų „Talka“ iš savo apyvartos parėmė lietuvišką veiklą daugiau kaip \$10.000 suma. Panašūs rezultatai bus ir 1987/88 finansiniais metais. Taigi, kaip matome, pasinaudodami „Talkos“ palankiais finansiniais patarnavimais ne tik kad sutaupome ar daugiau uždirbame asmeniškai, bet tuo pačiu sudarome sąlygas finansiškai paremti lietuvišką veiklą. Kviečiu ir raginu visus pasinaudoti šiais patarnavimais visų bendram labui.

A.P. Simkus - „Talkos“ sekretorius

Lietuvių draugijos valdyba

Rajono Vadija



Lietuvių Skautų Sąjungos Australijos Rajono Vadas j.v.s. fil Vytas Vaitkus Vadijos posėdį suaukė Parapijos namuose Kensingtone liepos 28d. Pats pagrindinis reikalas yra skautiškos veiklos suaktyvinimas ir tam ieškomi būdai. Visuomet naujo impulso duoda stovyklos savo gerai paruoštom programom, kad visas skautų sąjūdis išliktų tikrasis tautinio gyvenimo ir asmenybės ugdymo veiksnys sudominti, užimti, džiuginti, uždegti. Siuo metu dar tebevyksta vienetų registracija. Australijos lietuvių skautų fondo valdyba: pirm. - fil Dr. Arūnas Staugaitis, nariai - v.s. D. Lynikienė, ps. N. Ramanauskas. Rajono vadas įteikė eksponatus parodelei, kuriuos nuvežė j.s.A. Zilinskas į VII Tautinę Stovyklą Amerikoje. Mūsų Rajono Tautinės stovyklos rengimo komitetas palaiko artimą ryšį su Rajono vadija. Rajono raštus atspausdino DLK Vytenio šaulių kuopa. Prie kavutės toliau buvo tarlama skautiškos veiklos programa.

Skautai Akademikai

Akademinio skautų sąjūdiu Melbourne skyriaus sueiga vyko Lietuvių namuose liepos 3d. Siuo metu pirmininko pareigas eina fil. Andrius Vaitiekūnas, kuris už savo iškilų 1987m lietuvišką veiklą laimėjo Kriaucėliuno premiją \$1.000. Skyriaus pirminke sol. fil. Virginia Bruozytė su „Svajonių Aidais“ išvyksta 4 mėnesiams koncertuoti į Pietų ir Siaurės Ameriką. Lietuvių skautybės 70 metų sukaktį mūsų skyrius minės Lietuvių namuose spalio 23d. sekmadienį.

Skautų vakaronė

Melburno Džiugo tuntas liepos 23 d. surengė Lietuvių namuose Vakaronę skautiškoj nuotalkoj praleisti ketelę valandų. Salė buvo tik pusiau pilna, buvo daugiau tėvų ir jų vaikų. Dalyviai smagiai praleido žemos vakara.

Vakaronė prasidėjo tradiciniu lauzu, kurį pravedė ps. Rasa Statkuvienė. Buvo dainos, šokiai, jaunesniųjų skautų ir skaučių pasirodymai, neatsiliko ir vyr. skautės, o j. s. Aleksandras Gabas paruošė savo garšųj bonkų orkestrą, kuris pritarė dainoms. Čia gerai ir drąsiai pasirodė broliai vilkiukai - Paulius ir Tomas Kvietinskai su savo dūdelėmis ir paukštytės akrobatų išdaigom. Buvo pateikta skani vakarienė, kurią paruošė M. Ziogienė su talkininkėm, o išnešiojo vyr. skautės ir Vyčių lygų kand. A. Brovedani ir R. Bruozis.

Kadangi šiais metais švenčiame 70 metų sukaktį nuo skautų organizacijos įkūrimo Lietuvoje, o šiai datai pažymėti Amerikoje ruošiamą VII Tautinę stovyklą, tai mūsų rajono vadas j.v.s. Vytas Vaitkus visus supažindino su šių metų veiklos planais ir skautas

vytis Gediminas Statkus parodė filmą iš VI Tautinės stovyklos. Sekė loterija, kurią suorganizavo ir pravedė ps. Birutė Prašmutaitė. Visi labai noriai išpirko visus bilietus, bandydami savo laimę, šeiminkės tuo metu paruošė kavą su pyragėliais. Kol vieni šoko, kiti kalbėjosi. Viename kampe susibūrė grupė dainininkių ir muzikantų ir užtraukė dainą, įjungdami visus dalyvius. Nepastebimai atėjo vidurnaktis ir laikas skirstytis. Skautiškas acio visiems už trisda ir broliškumą.

ps. Rasa Statkuvienė

Adelaidės kronika

Adelė ir Jeronimas Millauskai liepos 23 d. gražiai atšventė savo vedybino gyvenimo 25 m sukaktį. Kadangi abu yra aktyvūs aktorai „Vaidilos“ teatre ir šv. Kazimiero parapijos giesmininkai, be to Adelė yra pareiginga ALK Moterų draugijos narė, o Jeronimas jau eilę metų eina Lietuvių katalikų centro ūkvedžio pareigas, ju surengtose sukaktuvinėse vaišėse Lietuvių katalikų centro salėje dalyvavo tikrai gausus kviestų svečių būrys

Vaišes su žaismingu humoru pravedė V. Baltutis. Kun. J. Petraitis palaiminus susirinkusius bei stalą, prie šampano taurių „jaunavedžiams“ sugiedojo „Ilgiausių metų“ ir tris kart susukus „Valio“ ir „Degtinė karti“ visi susėdo prie stalo. Visiems iki soties prisivalšinus ir prisidainavus iki „Saidumo“, prasidėjo sveikinimo kalbos. Sukaktuvininkus sveikino kun. J. Petraitis, Parapijos tarybos vicepirmininkas V. Baltutis, ramovėnų pirmininkas V. Vosylius, ALK Moterų d-jos pirmininkė S. Pusdesienė, dukra Marytė, „Vaidilos“ teatro režisierius ir bažnytinio choro administratorius V. Opulskis, kaimynas A. Mikeliūnas, trys Millauskų žentai. Už sveikinimus ir dovanas šiltu žodžiu padėkojo vaišių šeiminkė A. Millauskienė.

Buvo nuotalkingai pašokta, smagiai pabendrauta, valandos prabėgo kosmoso satelitų greičiu. Nepastebimai atėjo vidurnaktis. Tačiau to dar neužteko. „Jaunavedžiai“ su vaikais, žentais ir anūkais „medaus mėnesiui“ persikelė į savo namus ir ten dar buvo švenčiama iki ryto gaidžių. Sėkmės veikliams parapijiečiams!

Pr.P.

Aukos Australijos Lietuvių Fondui



Pagerbdami mirusius, vietoje gėlių aukoj: \$20 E.L. Jonaičiai (705) - A.A. Onai Jakutienė; \$20 J.E. Baičionai (900) - A.A. R. Jesėnienė. A.A. Vincul Čižauski: po \$10 V.G. Ališauskai (650), A.S. Obelionai (800), \$5 J. Zitkevičienė ir A.A. Dr. S. Statkus atminimui \$5 J. Zitkevičienė (20). Acio už aukas.

Paskutinū metu Fondas parėmė sekančias lietuviškas organizacijas: Sydney Tautinių šokių grupę „Sokurys“ \$2,000; Sydney Chorą „Daina“ \$2,000; ALB Sydney Apylinkės valdybą \$400, Melbourne Dainos sambūrį \$2,000; Adelaidės Lituania chorą ir Dainos ir Tautinių šokių ansamblių \$2,000.

Vincas Ališauskas
AL Fondo išdėininkas

TALKOS PASKOLOS - PIGESNĖS!

Baldams, automobiliui, smulkiems reikalams...
Asmeninės, garantuotos paskolos iki \$10,000
\$10,000 penkiems metams kainuos tik \$58 į savaitę.

TALKOS ĮSTAIGOS VEIKIA LIETUVIŲ NAMUOSE

Adelaide - Sekmad. 1 - 3 val.
Melbourne - Šeštad. 10 - 3 val.
Sekmad. 1 - 3 val.
Sydney - Sekmad. 2 - 4 val.